

QVI NON INTELLIGIT, AVT TACEAT, AVT DISCAT.

IGNIS

AËR

MONAS HIEROGLYPHICA
IOANNIS DEE, LONDINENSIS,
AD
MAXIMILIANVM, DEI GRATIA
ROMANORVM, BOHEMIÆ ET HUNGARIÆ
REGEM SAPIENTISSIMVM.



DE AORE CÆLI, ET PINGVEDINE TERRÆ, DET TIBI DEVS. Gen.27.

Guiliel. Silvius Typog. Regius, Excud. Antuerpiæ, 1564.

John Dee

Monas hieroglyphica

Index capitum

INCLYTI REGIS MAXIMILIANI EXCELLENTISSIMÆ
MAIESTATI,

TYPOGRAPHO, GVLIELMO SILVIO:

MONAS HIEROGLYPHICA:

THEOREMA I.

THEOREMA II.

THEOREMA III.

THEOREMA IIII.

THEOR. V.

THEOR. VI.

THEOR. VII.

THEOR. VIII.

THEOR. IX.

THEOR. X.

THEOR. XI.

THEOR. XII.

THEOR. XIII.

THEOR. XIIIII.

THEOR. XV.

ANNOTATIO.

THEOR. XVI.

THEOR. XVII.

THEOR. XVIII.

THEOR. XIX.

THEOR. XX.

THEOR. XXI.

THEOR. XXII.

Πόρισμα.

THEOR. XXIII.

Nofter Metathefeos Canon.

THEOR. XXIII.

INCLYTI REGIS MAXIMILIANI EXCELLENTISSIMÆ MAIESTATI,

IOANNES DEE, LONDINENSIS,

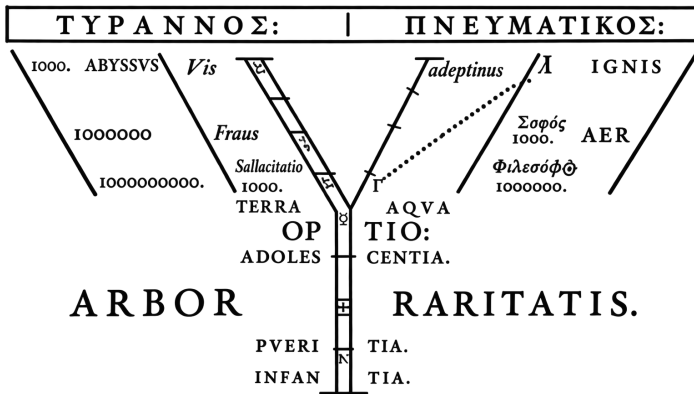
Imperium optat Feliciffimum.

QVÆ duæ causæ, meæ Conditionis Hominem, REGEM tantum, tam exiguo donare Munere, animare possunt, hæ ambæ, nunc, me ad hoc faciendum impulere. Beneuolentia nimirum erga vestram Maiestatẽ mea maxima: Et Muneris ipsius, licet parui, tum Raritas magna, tum Bonitas haud aspernanda. Beneuolentiam vobis excitauẽre et conciliauẽre sempiternam; Vestræ admirandæ Virtutes: Quæ tantæ sunt, Ut, qui illas oculata non perspexerint fide, alijs quidẽ, vel mediocriter credant; Rarissima, de eisdem, licet verissima, narrantibus. Sed qui easdem diligenter accuratiusq; sunt Contemplati Præfentes: Orationis, se, Dictionisque maxima laboraturos Inopia ac paupertate fatebuntur, quàm primùm Oratoriẽ in earũdem omnem se diffundere cupiant Amplitudinem. Huiusce rei causas, Ego, proximè iam præterito Septẽbri, in Hungarici vestri Regni Posonio, aliquam trahens moram, luculentissimas, easque varijs exploratas modis, oculatus cognoui Testis.

De Muneris autem (mole quidem ipsa exigui) quod dicerem Raritate, verbis, quàm fieri possit, paucissimis, Mihi, Mentis indaganti conamine toto, Occurrit Humanæ vitæ Duplex, inque diuerfas sententias Curfus (quorum alterum ingrediuntur

Plerique omnes) istac confiderandus ratione. Quam primùm, Infantiae confecto curriculo, Pueritiaeque: Adolescentum iam, Quod vitae deinceps ingredientur genus, Animum torquere incipiat Optio: Tunc, in ancipitis Iudicij aliquantulum hæfitantes, Biuiio: Statuunt tandem: Vel, (Veritatis Hij quidem & virtutis Capti Amore) ad Philosophandum, toto reliquo vitae spatio, neruos contendendos omnes: Vel, (Illi certe, Mundanis irretiti Illecebris: aut Diuitiarum flagrantes Cupiditate) delicatã Quæstuosãque vitam ducere; modis sollicitè laborandum omnibus. Et Istorum, Mille, profectò, vel facillimè inuenias: Vbi Illorum (fincerius scilicet qui Philosophiæ operam nauant) vix Vnum monstrare queas: Qui ipfa Phycicæ, saltem prima Veræque, degustarit fundamenta. At, Qui Cælestium virium & Actionũ: Rerum aliãrũ Ortus, Status, Obitusque, fuerit penitus pleniusq; perscrutatus Cauffas: ne eorum quidem, qui se totos ad Sapientiæ studia conuertère, Millesimum, in medium adferre, Resp. Literaria potest. Quid ergo, Qui, istis difficultatibus superatis omnibus, ad Supercælestium Virtutum, Metaphysicarumque Influentiã Speculationẽ & Comprehensionem Aspirarit, VBI HVNC, in toto Terrarum Orbe (nostris istis deploratissimis Temporibus) Magnanimum, vel VNVM, esse, sperabimus HEROA? Cùm iuxta prioris nostræ (haud temerè receptæ) MILLESIMÆ Proportionis Progressum: EX CENTVM SINCERE PHILOSOPHANTVM MYRIADIBVS: AT EX PROMISCVÆ HOMINVM SORTIS, CENTVM MYRIADVM MILLIBVS, HVNC VNICVM FOELICISSIMVM FOETVM EXPECTARE DEBEMVS. Cuius sic demonstratæ RARITATIS, HIEROGLYPHICVM Typum,

ad Pythagoricam (dictam) appingēmus literam. Vbi, veftræ Excellentie attentius intuenti, maiora feſe (Confideranda) offerre videbuntur, Myſteria: ex noſtris hoc modo deſcripta COSMOPOLITICIS Theorijs.



In quo nunc Triplicis istius (Philosophicè) explicatæ Raritatis Gradu (Clementissime REX) Optarem quidem hoc meum Effſe, Cenſerique Munus: Vel Ipſe, qui Artium Maximarũ, Rerumq̃, Secretiſſimarũ cognitione Excellis & Abundas, facili poſſis affequi coniectura. At in Infimo, primoque Philoſophandi genere, ſtatuerre: non id à me arroganter eſſe factum exiſtimo. Etſi ab humo, altius interdum videatur Caput leuare velle: Ex eodem ergo & BONITATIS Gradu, fructus vberes, de iſto meo Sperandos Munere, Veftræ Celſitudini polliceri, audeo. Et, hac quoque Raritate præditum eſt, hoc noſtrũ Munus, Quod eo genere Scribendi, vſque ad extremum Orationis filum,

contextum est, quo, nunquam, ad hodiernum vsque diem, aliquod fuisse absolutum Opus, vel auditione accipere potui, vel ex Maiorum intelligere Monumentis.

Hieroglyphicum etiam licet appellem, subesse tamen & Lumen & Robur quasi Mathematicum, Qui penitus examinarit, fatebitur: Quod in tam Raris factitare rebus, satis esse Rarum liquet. An non hoc Rarum, quæso, Astronomicos, Vulgares Planetarum Characteres, (ex Mortuis, aut Mutis, aut saltem quasi Barbaris ad hanc horã Notis;) Iam, Vita imbui Immortali: & in omni Lingua & Natione, proprias suas Eloquentissimè explicare posse vires? Cui etiã accedit & istud valdè Rarum: Externa eorundẽ Corpora, ad mysticas iam suas (optimis Argumētis Hieroglyphicis) esse reuocata, restitutæue Symmetrias. Quasi, vel eædem fuissent olim, apud Seclum prius: vel tales forè nostri Optassent Maiores. In Eclipticæ Dodecatemiorum Notis, quàm nouò, feliciq; idem præstare tentauerimus successu, & id videre, Vt est Rarum, ita Nouũ prorsus. Et hæc omnia in Vnico, eoque MERCVRII, CVRRI, Charactere Hieroglyphico (Acumine quodam præmunito) includi, est omnino Rarissimum. Verè ergo, Ille, nobis totius Astronomiæ Restitutor & Instaurator nominari potest: Et nostri IEOVÆ in hoc genere Nuncius, vt Sacram hanc Scriptionis Artem, vel NOVAM Conderemus Primi: vel extinctam prorsus, & ex omni hominum Memoria deletam, eius Reuocaremus Monitis. Idque, à nobis, hoc est factum modo, vt placidissimè, & quasi sua sponte, Hieroglyphicæ illæ Interpretationes Omnes, sese in medio ponant: Violentum nil, vel Improprrium quasi per totum videri Opusculum potest.

Et hæc, Ita, LONDINENSI nostro HERMETIS SIGILLO (ad sempiternam Hominum memoriam) Consignari, Vt, in eodem, ne Superfluum Punctum Vnum; & ad hæc quæ diximus significanda, (longéque maiora) ne vnum deficiat Punctum; Omnes cogentur, maximè fateri Rarum. At præ ceteris, Illi, qui in Philosophicæ Sapientiæque profundioribus Disquisitionibus, Nomen possunt profiteri suum. Sic enim Testificabuntur Grammatici: dum rationes esse reddendas, de Literarum formis, Situ, Locis in Ordine Alphabetario, Nexibus varijs, Valore Numerali, alijsque plurimis (quæ circa Trium Linguarũ Alphabeti Primaria cõsiderari debent) hic admoneri se videbunt. Vt & aliàs, tam Rarum esse Grammaticum, QVI Grammaticâ, VNAM esse Scientiam, ab VNO _discendam Homine, exactè defendere possit: Quàm Illum, quem Supra in Terris demonstrauius _Rariiffi mum: Apologeticè, olim differuimus. Sed tanta de hijs mihi constant Mysteria, quæ solidissima habent (tum istius Artis Grammaticæ: tum eorum quæ eiusdem eruantur auxilio Myfteriorum) in Sacrosanctis_ DEI OMNIPOTENTIS Scripturis, iacta Fundamenta, quanta nec Libro explicare magno queam; nec Locus iste, iam, requirere videtur. Néq; mireris; O Romanorum Rex Inclyte; Me, Alphabetariam Literaturam, magna cõtinerere Mysteria, nunc obiter referre: (cùm IPSE, qui omnium Myfteriorum Author est SOLVS, ad Primam & Vltimam, SEIPSVM Comparauit Literam. (Quod non in Græca solum esse intelligendum Lingua: sed tum in Hebræa, tum in Latina, varijs, ex Arte ista, demonstrari potest vijs.) O, Quanta, tum, debeant esse, Intermediarum Mysteria? Et non est mirum, hoc, in literis sic

constare: Cum & Visibilia & INVISIBILIA omnia: Manifesta, & Occultissima (Naturâ vel Arte) ab ipso Deo emanantia, ad eius BONITATEM, SAPIENTIAM & POTENTIAM, prædicandam, celebrandamque; à nobis, diligentissima Indagine sunt perlustranda. Inde, excusatione omni carere, HVMANVM GENVS, dicebat Paulus: Etiamfi, nullum aliud de hijs haberet Scriptum Monumentum; Quàm, quod ex CREATIONE, ipso Digito DEI, in omnibus est exaratum Creaturis: At, hoc nunc non ago. Curiosus, vt ista ab omnibus requirere velim Grammaticis: Sed Ipsos, Qui Rerum abdita eruere Myſteria Laborant: cùm, Teſtes facere, nos, RARVM quoddam in hoc Genere, (ex noſtrâ MONADE;) demonſtraſſe Exemplum: tum, Amicè admonere; Primas, Myſticasque, Hebræorũ, Græcorum, & Latinorum literas: à Deo ſolo profectas, & Mortalibus Traditas: (Quicquid humana iactare ſolet Arrogantia) Earumque omnium Figuras, ex Punctis, Rectis Lineis & Circulorum peripherijs, (mirabili, Sapientiffimoque diſpoſitis Artificio) prodijſſe. Et, licet, omnem Moſaicæ Legis ſenſum, vſque ad Iodum & Apicum Impletionem omnium, conſiderandum eſſe; nos docuit æterna Celeſtis noſtri Patris Sapientia: quaſi in IOD & Chireck (ex quibus omnes Hebræorũ Literæ, Vocaleſque conſurgunt) vltima Cõſiderationis Legalis, factâ Analyſi: Nobis tamen non eſt id Contrarium, VNITATE APICIS CHIRECK, IMMOTA MANENTE: TRINITATEM MONADVſ CONSVBſTANTIALIVſ, IN VNITATE IPSIVſ IOD, CONSPICVAM, Amplectentibus: Ex RECTA DESCENDENTE LINEA VNA, ET DIVERSIS PERIPHERIÆ PARTIBVS DVABVS; CONFORMATAM: Vnde fatiſ enucleatè,

eodem labore detegimus: Primos Homines, tam Stupendam Hebraicarum Literarum & Nekudoth Fabricam, ex tam Myfticis condere Principijs, fine Præfentiffimo Diuini Numinis Afflatu, nõ Potuiſſe. Quæ, etiamſi, Minima eorum ſunt, quæ vulgarium Grammaticorum ponderentur Iudicijs: Dum tamen, quo ſefe ad omnem Literarum & Nekudoth Generationem, & quam mirabili accommodent Artificio, aptè à Sapientibus confiſiderantur, Maxima, perplurâque (abſolutiffima Anagogia) illos edocent Myſteria. Sed dimiſſis, hoc modo, Literarum iſtis, & Linguæ Philoſophis; MATHEMATICOS meos, Raritatis iſtius noſtri Muneris, adducam ſinceriffimos Teſtes. ARITHMETICVS, (non dico, LOGISTA) an non mirabitur, Numeros ſuos, quos à rebus Corporatis Abſtractos, & ſenſibilibus omnibus liberos; in Dianœas recondebat reſſibus; ibique, Mentis varijs tractabat Actionibus: Eoſdem, hîc, in noſtro Opere, tanquam Concretos & Corporeos oſtendi, fierique: & eorundem Animas, Formalesque vitas, ab eis, in noſtros ſecerni vſus? An non maximè mirabitur, Tantum videre MONADIS Fœtum: cui nec vlla Monas Alia, vel Numerus, additione accedit: Nec extrinſecè ad ipſam Multiplicandam adhiberi, poteſt? An non admiratione afficietur maxima, in Rei & Cenſus Subtiliffima Generalique Regula: VNIVS REI, tanquam Chaos, propoſitæ, (ad omne diſſoluendum Arithmeticũ Dubium, habilis) CENſVM ipſum, & Valorem, ſiue Æſtimationem (Potentiæ in ipſa RE Latentis) Hîc, Primo ſemper Examine, DENARIO explicari Numero? Accuratis Diuiſionis & Æquationis operibus (vel vt illa Ars præſcribit) mediâtibus prius?

GEOMETRA (mi Rex) tibi de Artis tuæ vix satis plenè cōstare Principijs (quod valde mirū est) incipiet hæsitare: cū, hīc, in Secreto, murmurari, tuumque intelliget: QVADRATO, CIRCVLARE, omnino Æquale, huius MONADIS Hieroglyphicæ Mysterio dari. Archimedēsque dictos SVDORES, hīc, excellentissimo cōpensari posse Fructu: licet tentatum haud fuerit ipse affectus Problema. In Magnis Voluisse Sat est. MVSICVS, quo stupore Ille possit iure affici meritissimo: cū fine Motu & Sono, Inexplicabiles, Cælestesque hīc Intelliget HARMONIAS? Et ASTRONOMVS, an non perpeffi sub Dio Algoris, vigiliarum & laborum pœnitebit se maximè; Cum, hīc, fine Aëris vlla perferēda Iniuria: Sub tecto, Clausis vndiq; fenestris Oftijsque, ad quodcunque datum Tempus, Cælestium Corporum Periphoras, oculis exactissimè queat obseruare? Et hoc quidem, fine Mechanicis vllis, ex Ligno vel Orichalco confectis Instrumentis? Et PERSPECTIVVS, fui Ingenij Stupiditatem condemnabit: Qui, vt iuxta Parabolicæ Coni Sectionis Lineam (aptè in gyrum circumactam) Speculum efficeret, modis laborarit omnibus: quò propositam quamcunque (igni obnoxiam) Materiam, incredibili ex Radijs Solaribus vexaret Calore: Cū, hīc, ex Tetrahedri Sectione Trigonica, Linea exhibeatur; ex cuius Forma Circulata, fieri potest Speculum; Quod, (vel Nubibus Soli subductis) quoscunque Lapides, Vel Metalla quodcūque in Impalpabiles quasi, vi Caloris (verissimè maxima) redigere potest Pulueres: Et, qui PONDERVM subtili Speculationi toto vitæ Tempore infudarit: Quàm bene, suos ille collocatos esse Labores, sumptusque iudicabit: Cū, hīc, Elementum Terræ supra

Aquam natate posse, certissima Experientia, MONADIS nostræ docebit Magisterium? Haud secus, Qui Rationes PLENI & VACVI (argumentum vsque ab ipsis Philosophiæ Incunabulis controuerfum) diligentissimè ventilarunt: Videruntque, ea Lege, & Naturæ (quasi Indissolubili) vinculo, (à Deo Opt. Max.) coördinatas, cōnexas, & Copulatas Elementorum proximorum esse Superficies: Vt in Igne, Aëre & Aqua, sursum deorsum, Hòrsum Illorsum, (ex eorum animi sententia) ducendis impellendisque; hominibus Miranda confidentissimè ostendere possint (Varijs & illi quidem Inuentis Reip. sunt vtilis: Vt Hydraulicorum totum Artificium monstrat, & reliqua Heronis Thaumopœetica; vt nunc placet illa nominare.) At, quod Terræ Elementum, Sursum, in Ignem, per Aquam, vlla Machina exantlarè possit: Nullus ex illa Professione, sibi vendicabit. Nostræ tamen MONADIS Theoriæ, fieri id posse, demonstrant. O Sapientissime Rex; Ista in Mentis vestræ, Memorixque reponatis Thesauris Secretissimis.

Ad CABALISTAM iam venio Hebræum: Qui, vbi suà (sic dictam) Geometriam, Notariacon, & Tzyrurph (Artis suæ tres quasi præcipuas Claues) extra Sanctæ, Nuncupatæ, Lingux exerceri fines videbit: Immò vndiquaque (ex obuijs quibusque, visibilibus & Inuisibilibus) huius, (à Deo) Receptæ Traditionis Mysticæ Notas, Caractèresque corrogari; Vel, hanc quoque Artem, tum, vocabit SANCTAM: (veritate coactus; si Intelligat) Vel, non Judæorum, tantum; Sed omnium Gentium, Nationum & Linguarum, sanè ἀποσωποληψία, Eundem esse DEVM Beneuolentissimum fatebitur: Nullumque Mortalem se excusare posse, de Sanctæ huius nostræ Lingux Imperitia.

Quam, in nostris ad Parifienses Aphorismis, REALEM nominaui CABALAM, siue τοῦ ὄντος: Vt illam vulgarem alteram, Cabalisticam nomino GRAMMATICAM siue τοῦ λεγομένου; quæ, notissimis Literis, ab Homine Scriptibilibus, infistit. Hæc autẽ, quæ Creationis nobis est Nata Lege, (vt Paulus innuit) REALIS CABALA, GRAMMATICA quoque quædam Diuinior est: cùm Artium ista sit Inuentrix Nouarum, & Abstruissimarum fidelissima Explicatrix: Vt hoc nostro alij tentare Exemplo, de cæterò, possint. Non exhorresces, bene scio, (O REX) Licet iam, in vestra Regia Præsentia, MAGICAM hanc proponere audeam Parabolam: Terrestre quoddam Corpus, MONAS hæc nostra Hieroglyphica, in Centro Centri, Latens, possidet: Quod, Qua sit ACTVANDVM diuina Potẽtia, sine Verbis, Ipfa docet: Cui iam ACTIVATO, Lunarıs & Solaris est (Matrimonio perpetuo) COPVLANDA, Influentia Gonetica: Licet, antè, in Cælo vel alibi, fuẽre ab EODEM Corpore SEPARATISSIMÆ. Hac (Dei Nutu) facta Gamæa, (Quum, Parifiensibus, sum τῆς γαμῆς αἰὼν interpretatus: id est, Matrimonij Terram: siue Influentialis Coniugij, Terrestre Signũ) Super suam Natiuam Terram, Eadem, vltius Nutriri non potest, vel Irrigari, quàm ad QVARTAM magnam verèque Metaphysicam Reuolutionem Completam. Quo finito Progressu: Qui aluit, in METAMORPHOSIM, Primus Ipse abibit: Rarissimèque, pòst, Mortalium conspicietur oculis. Hæc, O Rex Optime, Vera est, toties decantata (& sine Scelere) MAGORVM INVISIBILITAS: Quæ (vt Posterı omnes fatebuntur Magi) nostra est MONADIS concessa Theorijs. Expertissimus MEDICVS, etiam ex eisdem, facillimè Hippocratis Myfticam

affequetur voluntatem. Sciet enim, QVID, CVI, ADDENDVM ET AVFERENDVM sit: vt, ipsam Artem sub maximo MONADIS nostræ Compendio, & MEDICINAM ipsam contineri, Lubens deinde fateri Velit. BERYLLISTICVS, hic, in Lamina Chrystallina, omnia quæ sub Cælo LVNÆ, in Terra vel Aquis versantur, exactissimè videre potest: & in Carbunculo siue אדם Lapide, Aëream omnem & Igneam Regionem explorabit. Et, si VOARCHADVMICO, nostræ Hieroglyphicæ MONADIS, Theoria vigesima prima, satisfaciat; Ipsique, VOARH BETH ADVMOTH, Speculandum ministret: Ad Indos vel Americos, non illi esse Philosophandi gratia, peregrinandum, fatebitur.

Deinque de ADEPTIVO genere, (quicquid vel ARIOT: ON Ars subministrare, vel polliceri possit; vel viginti Annorum maximi Hermetis labores sunt affecuti) licet ad Parisienses, sua MONADE peculiari (Anagogica Apodixi illustratum) aliàs scripserimus: Vestræ tamen Maiestatì Regiæ constanter asserimus, ID OMNE, Analogico nostræ MONADIS Hieroglyphicæ Opere, ita ad viuū exprimi; vt Similius aliud Exemplum, humano generi non posset proponi. Quod, in seipsum, dupliciter, traducere debet: Ipsum, Scilicet, Dignificatum Glutire Opus: & Operis Imitari Dignificationem.

Nunc, Satis à me; (Imò vereor, si hac hominum audiret Vulgus, ne plus satis;) de Raritate nostri huiusce Muneris Theoretici, esse dictum, (Triplicis Inclytæ Diadematis Honore) Concedas Rex O Maximiliane: Eisdemque limitibus, eiusdem definiri Bonitatem. Satis ergo fit, (Regum omnium Decus singulare) hoc nostrum Munus, Dum, tam esse Rarum

demonſtrauerimus diligentius, Neminem tamen (licet Inuidæ Linguae Petulantia, Maledicentiſſimum quidem) Auem eſſe Æſopicam muſſitare poſſe. Tantum proſectò abeſſe, vt iuſtè, illius Indignitatem ferat Calumniæ, Modeſtiſſimi omnes Sapienſiſſimique fatebuntur Philoſophi: quòd non dedignabuntur Illi quidem, vnà mecū, Laudes & Honorem illi Phœnici accinere, ex cuius Solius Miſericordiæ Alis, Rariſſimas iſtas omnes cum Timore & Amore extraxerimus Theoreticas Plumas: cōtra noſtram per Adamum introductam Nuditatem: Ut eiſdem, Ignorantiæ aſperrimis quibuſdam frigorigibus, multò reſiſteremus alacriores: & Errorum Turpitudinem, à Philoſophantium tegeremus oculis; Honeſtæ VERITATIS ſtudioſiſſimi. Et quamuis Auctoritate aliqua humana, nullo modo, hīc ſumus freti; Sicubi tamen, Antiquiſſimi alicuius Philoſophi, opportunè poterat noſtro illuſtrari Lumine, aliquod notabile dictum vel Scriptum; ibi, illud amicè noſtris exhibere Poſteris, non recuſauimus: Veluti in Hermetis, Oſtanis, Pythagoræ, Democriti, & Anaxagoræ quibuſdam Myſterijs: In quæ, ex noſtris Hieroglyphicis deſcendimus Demonſtrationibus, non tanquam ab illis, fidem emendicantes in iſtis. Et iſtam tantam Raritatem, ita, vbique coniuncta Comitatur Bonitas: vt Nihil, vel apertè vel tectè, in hoc libello à nobis eſſe poſitum, PROTESTEMVR, quod nō Idem Honeſtum, ſincerum, Dignitati Humanæ aptum ſit: Pietatis perfectiſſimæ, Religionisque veræ ſtudio Vtiliſſimum. Et vt OPΘOTOMEIN certè, in tam arduis Myſterijs non poteſt, niſi Ille, Qui, eorum perfectiſſimam habet omnē Amplitudinem: Sic Nemo citius Infantiam ſuam, Malitiam, vel Arrogantiam proderet, quàm

Ille, Qui, quicquam eorum quæ hîc Veftræ Sapientiæ Commendauimus, vel tanquam Impium Condemnare, vel tanquam friuolum Reijcere auderet. Cuius rei, cùm nullum, vel Iudicio Acutiorem, vel Vfu Expertiorem: vel Auctoritate Potentiozem: vel Sinceritate Fideliorem, adducere quis poffit Teftem, quàm Summus Ille Regũ Rex Omnipotens, Regem fecerit MAXIMILIANVM: Erit ergo mihi Veftra Augufta Maieftas inftar aliorum Omnium: Cui, hæc noſtra, Probata eſſe, haberique Rata; non ſolùm, Triobolarium multorum obthurabit ora Grāmaticaftrorum: Sed etiam multorum Philoſophantium eriget animos: vel humi, iam, propter tantorum Myſteriorum proclamatam Incertitudinem, Iacentes: Vel, propter Rerum Raritatem, Imperitorum Superba timentes Iudicia: Qui Bona cum Malis (temerè, promiſcuèque, ex nominis ſola Similitudine,) condemnare ſolent Studia. Cum maximè deplorando (interdum) Optimorum librorum interitu. Quorum vtrumque, Reipub. Chriſtianæ, plurimum, varijs temporibus, attuliſſe detrimenti, clariffimè conſtare poteſt; Apto nimirum ad tam magna tractanda Capeſſendaque Ingenio, vel priori ratione perterrefacto: vel iam, quidem, cùm Progreſſus haud mediocres fecerit, Ruſticè eiufdem & Superbè, ab Imperitis Iudicibus, vniuerſo tam nobili tamque diuino Myſteriorum condemnato ſtudio. At alterius eſt loci, ſingulis Scientijs Honeſtis, ſuas comparare æmulas: falſas illas quidem, Vmbratiles, Odioſas, Moleſtas, Hominumque Societati Inutiles. Quas, Solas, & ea ratione qua vulgares captant homines & exercent: non Vulgari ſolum, ſed Sapientiſſimi

cuiusque Iudicio explodendas, condemnandasque, & fatemur; & ita diligentissimè fieri, nos quoque, suademus. Sed, Qui, CORPORA illa, vel Esse nesciunt, vel Vbi, vel Qualia sint; QVORVM istæ tenuissimæ sunt Vmbræ: Quo modo, Illi, Hominum non Vulgarium, non Vulgaria condemnare Studia, vel audent, vel saltem Iurè possunt? FIAT IVSTITIA. Vnicuique, Quod Suum est, sic, tribuatur, in istis. Vulgaribus Sciolis, Artium Magnarum Vmbras non sectantibus solum; sed easdem etiam sceleratissimè ementientibus adulterantibusque: Nugas; Errorem, omnemque adscribamus Impietatem: At in Bonis Solidisque studijs Prouectoribus: & honestis moribus tum confirmatis, tum sua integritate Clarissimis: Vel, Vim (ob leuem Vulgi Calumniam) Inferre: Vel eorum in Odium vocare Nomen, studiâq;: vel in discrimẽ, Vitam: nõ solum inhumanum id mihi (O Rex) Sed Iniustum & quasi Impium, Videtur. Nam, vt Corporum quorumcunque, omnes vbicunque Vmbræ, COMMVNES cum ipsis Corporibus TERMINOS habēt: (Quod Mathematicis est notissimum) Eodem modo, & hæc, Phrasēs Loquendi, Scribendique: Vmbris, Verisque ipsis Corporibus, Communes esse, Permittunt SOPHI. Vbi, Imperiti, Temerarij, & Præsumptuosi Simiæ, VMBRAS Captant solas, nudas, & Inanes: Dum Ipsi Sapientiores Philosophi, CORPORVM Solida fruuntur Doctrina & fructu gratissimo. Sicque verè, Illud, vsu venire videmus: Vt Illis, Id quod habere se putabant, (vmbratile,) tanquam non Solidum & Sincerum, ex manibus eripiat, iustissimè: & Corpora tractantibus, Vmbrarum omnis sit concessa honesta legitimâque Comprehenfio & Cognitio. OPΘOTOMEIN igitur

oportet, (O Rex,) inter VMBRAM & CORPVS: & vtriusque distinguere fines, vires, & vfus. IVSTITIÆ Ille eft Gladius, Regius, Imperatoriufque: cuius, vt alia multa, ita, & hoc, eft præftare Diuinum Munus. Et Arte profectò quadam, interdum, Ipfi Sophi, VMBRATILES figuras, intra ipforum Corporum Sinuofos anfractus libenter admittunt: ne Afinis in Helperidum Hortos, ruditer irruentibus, electiffimæ præbeantur Lactuæ, cùm illis fufficiant Cardui. Ignófcēs mihi O Rex, Mundum, de Iniuftitia (ex Chrifti Auctoritate) arguenti: Neque hæc, vllo modo, hoc loco, hijs Temporibus, Tuæ præfertim cōmemoratae Sapientiaē, Parerga cenferi volo: immò ne Superflua quidem. Atque hæc hactenus. Hunc ergo meum MONADIS HIEROGLYPHICÆ Fœtum (Conceptione quidē Londinenfem, Natiuitate vero Antwerpienfem) Veftræ Sereniffimæ Maieftati, humillimè Offero: Obnixè à vobis contendens: vt eiufdem non Dedignes mihi, nunc quidem, fieri Compater: pòft verò, cùm erit & ætate grandior, & fide fua Commendabilior, in veftra femper vobis vt feruire poffit præfentia. Pro veftro, deinceps Ego eundem haberi volo, O Clementiffime REX: Qui, vt mihi vifus es toto partus Tempore, Blandiffimo Aspectu, ante oculos verfari meos: ita, ea ratione, facilem mihi expeditumque huius in Lucem editionis, Laborem fecifti. Nam quem Annos prius continuos^a Septem, Mente geftauī mea, eundem, incredibili veftra ad tantum Interuallum, Virtute Magnetica, duodecim folum Dierum ſpatio, in hanc communem Auram, placidiffimè fum Enixus. Quod, Fœlix, Fauſtúmque eſſe, tum Veftræ Auguſtæ Cellitudini, tum ardentiffimis meis ſinceriffimæ veritatis

ftudijs, Concedat Illa Sacrofancta TRINITAS, Quæ (in MONADIS Ineffabilis, Omnipotentia, ante omnia Sæcula, fundata,) viuit regnátque Sempiterna: Cui Soli, omnis Laus, Honor, Virtus & Gloria, ab omni semper exhibeatur, decanteturque Creatura. AMEN.

Antwerpia.
Anno 1564. January, 29.

TYPOGRAPHO, GVLIELMO SILVIO:

Amico suo singulari;

IOANNES DEE LONDINENSIS,

S. D. P.

VIDES Amice mi, Optime Gulielme, Quam vnice charas, Præclarifsimas habeam, Illuftrifsimi Regis MAXIMILIANI Virtutes: Cui ex Cordis mei Scrinijs; Rara; excellentifsimaque communico Arcana: Eaque ratione; illi communicanda Curauì, vt etiam Plures per Terrarum Orbem (tum in eius Honorem, propter eximias fuas, Regiáſque virtutes: tum vt Alij ex illo Sibi exemplum capiant: qui & Regijs Sapientifsimè vacare Regnorum Gubernaculis: & Philofophorum tamen, Sophorúmque Stupenda cumulatè addifcere Myſteria poteſt) Plures, inquam, eiſdem frui; Veſtra Diligentia, & Fide queant. Duo igitur ſunt, quæ mihi es orandus maxime: Vnum, Vt vbique accuratam meam, in Literarum Varietate, Punctis,

Lineis, Diagrammatibus, Schematibus, Numeris, aliisque, Imiteris; (quantum possis) Diligentiam: Ne, Idem Ipsum, quod Ego (DEI NVTV) peperit ex omni parte bene Formatum Corpus; Typographiæ Negligentia, vel Mutilum, vel Deforme prodeat in Lucem: indignum, liquidè, Rege tanto; Indignum verè Philosophantium Studijs, & laboribus, quos in eo penitissimè, sepiusque examinando, collocare volunt, Maximis. Cauere tamen fatis, de isto, mihi Videor, Infortunio, dum te elegi, Istius nouiter Nati Operis Parentem Typographicum: qui omnibus modis, nitidum, suisque benè Compositum Membris, tua Curatura, emittere potes.

SECVNDVM, quod à te præstari Optarem, haud est leue, id quidem: Nimirum, Promiscuo vt hominum generi, hocce, nullo modo, in manus des Libellos. Non quòd illis ego hæc quidem, vel meliora, inuideam: Sed hoc inde oriturum mali Suspiciens: Non solum, quod, ex isto Labyrintho, Se, Miseri, nunquam extricare possunt: (Ingenium interea, Incredibilibus Angentes modis; pessimèque suis prospicientes Rei familiaris negotijs) sed etià, quòd, Alijs quoq;, (illis inuium) vel, Ingredi suadebunt Iter: vel de eiusdem, veluti illis explorata, Certitudine, Sceleratissimè ementientur; Impostores, Hominumque Laruæ: Vel Denique, talia DEI MAGNALIA, Esse, Negare; Aut meam, rabidissimè accusare Sinceritatem audebunt: tunc tandem Desperabundi; Vt, primò, hæc Mysteria, cum maxima Præsumptione aggressi sunt Temerarij. At in hoc tanti Momenti negotio, Si te bene à multis iam annis noui (vel propter amicitiam nostram: vel Réip. Christianæ Vtilitatem; vel saltem propter Ipsum Sapientissimi

MAXIMILIANI, Heroïcas Virtutes, (quæ nihil Commune cùm
Hominum Vulgari habent Sorte) Cauebis, Spero, ne Fidem
tuam frustra requisiuiffe Videar. Cauebis tu quidem: & per te,
Honestiffimi omnes Librorum Mercatores.

Valeas.

Ex Museo nostro Antverpiensi:
Anno 1564. Januarij 30.

MONAS HIEROGLYPHICA:

IOANNIS DEE, LONDINENSIS,

Mathematicè, Magicè, Cabalisticè, Anagogicèque, explicata: Ad

SAPIENTISSIMVM, ROMANORVM, BOHEMIAE, ET
HVNGARIAE, REGEM, MAXIMILIANVM.

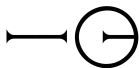
THEOREMA I.

PER Lineam rectam, Circulumque; Prima, Simpliciffimaque
fuit Rerum, tum, non exiftentiũ, tum in Naturæ latentium
Inuolucris, in Lucem Productio, representatioque.

THEOREMA II.

AT nec fine Recta, Circulus; nec fine Puncto, Recta artificiosè
fieri poteft. Puncti proinde, Monadisque ratione, Res, & effe
cœperūt primò: Et quæ peripheria sunt affectæ, (quantacũque

fuerint) Centralis Puncti nullo modo carere possunt
Ministerio.



THEOREMA III.

MONADIS, Igitur, HIEROGLYPHICAE Confpicuū Centrale
Punctum, TERRAM refert; circa quam, tum SOL tum LVNA,
reliquique Planetæ fuos conficiunt Curfus. Et in hoc munere,
quia dignitatem SOL obtinet fummam, Ipſum, (per
excellentiam,) Circulo notamus Integro, Centroque Viſibili.



THEOREMA IIII.

LVnæ Hemicyclium, licet hic, Solari fit Circulo quaſi Superius
Priuſque: Tamen SOLEM tanquam Dominum, Regemque
ſuum obſeruat: eiufdem Forma ac vicinitate adeo gaudere
videtur, vt & illum in Semidiametri æmuletur Magnitudine,
(Vulgaribus apparente hominibus,) & ad eundem, ſemper
ſuum conuertat Lumen: SOLARIBVSQVE ita tandem imbui

Radiijs appetat, vt in eundem quafi Transformata, toto difpareat Cælo: donec aliquot poft Diebus, omnino hac qua depinximus, appareat corniculata figura.

THEOR. V.

ET Lunari certè Semicirculo ad Solare complementum fuperducto: Factum eft Vefpere & Mane Dies vnus. Sit ergo Primus, quo LVX eft facta Philofophorum.

THEOR. VI.

SOLEM, LVNAMQVE, Rectilineæ Cruci, inniti, hic videmus. Que, tum TERNARIVM, tum QVATERNARIVM, appofitè fatis, ratione fignificare Hieroglyphica, póteft. TERNARIVM quidem: ex duabus Rectis, & Comuni vtrifque, quafi, Copulatio Puncto. QVATERNARIVM vero: ex 4. Rectis, includentibus 4. Angulos rectos, Singulis, bis, (ad hoc) repetitis; (Sicque, ibidem, fecretiffimè, etiam OCTONARIVS, feffe offert; quem, dubito an noftri Prædeceffores, Magi, vnquam confpexerint: Notabisque maxime.). Primorũ Patrum, & Sophorum TERNARIVS, Magicus, CORPORE, SPIRITV, & ANIMA, conftabat. Vnde, Manifestum hic Primariũ habemus SEPTENARIVM. Ex duabus nimirum Rectis, ET Comuni Puncto: Deinde ex 4. Rectis, AB Vno Puncto, feffe, Separantibus.



THEOR. VII.

ELementis, extra suas Sedes naturales, dimotis: Suos ad eafdem Reditus, naturaliter, per Rectas facere lineas, Diflocatæ eorundem homogeneę Partes, experientem docebunt: Abfursum igitur non erit, per 4. rectas, ab vnico Puncto, Indiuiduóque in Contrarias excurrentes partes, QVATVOR ELEMENTORVM, (in quæ Elementata, fingula, tandem refolui poffunt) innuëre Myfterium. Hoc etiam notabis diligenter; Geometras docere, LINEAM, EX PVNCTI FLVXV, produci: Nos hîc fimili ratione, fieri monemus: Dum Elemētares noſtræ Lineæ, ex STILLAE, (tanquam Puncti, Phyfici) continuo Cafu, (quafi FLVXV) in Mechanica noſtra producantur Magia.

THEOR. VIII.

QVATERNARI, præterea Expantio Cabaliſtica, ſecundum vſitatæ Numerationis Phraſim, (dum dicimus, Vnum, duo, tria, quatuor) DENARIVM, ſummatim exhibet. Vt & ipſe Pythagoras dicere ſolebat: Nam 1. 2. 3. & 4. decem conficiunt. Non temerè ergo, CRVX Rectilinea, (id eſt, Vigefima & Prima Romani Alphabeti litera) ex 4. fieri rectis iudicata, ad

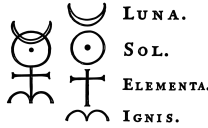
DENARIVM significandum, ab Antiquiffimis Latinis Philofophis eft affumpta. Locus etiam illi eft ibidem definitus, Vbi TERNARIVS, vim fuam per SEPTENARIVM ducens, illum ftatuit.

THEOR. IX.

Hoc autem noſtræ MONADIS, SOLI, LVNÆQVE, optimè conuenire videbitur: cùm eorundem per 4. Elementorum Magiam, Exactiffima in fuas Lineas fuerit facta SEPARATIO: Deindèque, per earundem Linearum Periphoras (Ad omnis enim datæ lineæ Magnitudinem, licet Circulum deſcribere: per Geometriæ leges) Circularis, in Complemento SOLARI, fuerit facta CONIVNCTIO. Tunc enim latère non poteſt, quantum noſtræ MONADIS, SOLI, LVNÆQVE, Crucis DENARIA inferuiat Proportio.

THEOR. X.

Dodecatemorij Arietis, omnibus eft notiſſima, quæ eft in Aftronomorum vſu (quafi Acioxedes, Acuminataque) figura iſta: Vt & ab hoc cæli loco, Triplicitatis Igneæ, notari Exordium conſtat. Ad ignis ergo miniſterium (in huius Praxi MONADIS) requiri ſignificandum, Arietis adiecimus Aftronicam notam. Sicque breuiter, noſtræ MONADIS, vnam abſoluimus Conſiderationem Hieroglyphicam: quã fic volumus, vnico Contextu Hieroglyphico proferri.



MONADIS ISTIVS, LVNA ET SOL, SVA SEPARARI VOLVNT
ELEMENTA, IN QVIBVS DENARIA VIGEBIT PROPORTIO;
IDQVE IGNIS FIERI MINISTERIO.

THEOR. XI.

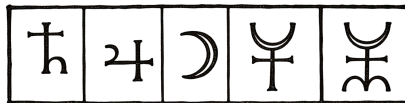
ARietis Nota Myftica, ex duobus Semicirculis, in communi
Puncto connexis, conftituta: Aequinoctialis Nycthemeræ loco
aptiffimè affignatur. Viginti enim & quatuor Horarum
Tempus, Aequinoctij modo diftributum, Secretiffimas noftras
denotat Proportiones. Noftre dico refpectu Terræ.

THEOR. XII.

ANTiquiffimi Sapientes Magi, quinque Planetarum, nobis
tradidère Notas Hieroglyphicas: Compofitas quidem omnes,
ex LVNÆ vel SOLIS Characteribus: cum Elementorum aut
Arietis Hieroglyphico Signo. Veluti iftas, quas hîc videtis
figuratas. Quas fingulas modo Hieroglyphico, ex noftris prius
iactis Fundamentis, non erit explicare difficile. At primùm,
de ijs quæ Lunæ habēt Characterem, nos nunc Paraphrafticè
agemus: de Solaribus deinde. LVNARIS noftra Natura, dum
per Elementorum fcientiam, circa noftram fit femel reuoluta
Terrâ, SATVRNVS myfticè dicebatur. Et eadem de caufa, IOVIS
quoque habebat nomen: iftamque retinebat figuram

secretiorem. Et Lunam, tertia elementatam vice, obscurius sic notabant. Quem, MERCVRIVM vocare solent. Qui, quàm fit LVNARIS, videtis. Istum, QVARTA Reuolutione produci, licet Quidam velint Sophi: nostro Secreto proposito tamen, non erit id Contrarium: Modò Spiritus Purissimus Magicus, loco Lunæ, τῆς λευκάνσεως adminiftrabit Opus: & sua virtute Spirituali, nobiscum SOLVS, per Mediam quafi Naturalem diem sine verbis, Hieroglyphicè loquatur: in Purissimam Simpliciffimamque, à nobis præparatam Terram, Geogamicas, istas 4. introducens, IMPRIMENSQVE figuras: vel illarum loco, illam alteram.

♄		Saturnus.	♂	♂	Mars.
♃	♃	Iupiter.	♀		Venus.
♂		Mercurius.	♂		Mercurius.



THEOR. XIII.

MARTIS ergo Character Myfticus, an non ex SOLIS & ARIETIS, Hieroglyphicis, eft conflatus? elementalī (partim) interueniēte Magifterio? Et VENERIS, quæſo, an non ex SOLIS, & Elementorum Pleniore Explicatione? Iſti ergo Planetæ, SOLAREM reſpiciunt περιφοράν, Opusque Αναζωπυρήσεως:

In cuius progressu fit tandem Conspicuus Mercurius ille alter: Prioris quidē Vterinus Frater. Lunari scilicet Solarique Elementorum Cōpleta Magia, vt expreffissimè nobis ipse Hieroglyphicus loquitur Nuncius, modò in illum oculos defigere, auremque illi præbere attentio-rem velimus. Et, (NVTV DEI,) iste est Philosophorum MERCVRIVS ille Celeberrimus, MICROCOSMVS, & ADAM. At Solebant tamen Expertissimi Nonnulli, huius loco graduque SOLEM ipsum ponere. Quod nos hac nostra ætate non possumus præstare: nisi ANIMAM aliquam à CORPORE, arte Pyronomica Separatam, huic Operi Χρυσοκοράλλινῳ præficeremus. Quod & factu est difficile: & propter Igneos, Sulphureosque quos secum adfert halitus, periculosissimum. Sed illa, certè, ANIMA, mira præstare poterit. Nimirum, tum ad LVNAE, Discum, (Vel MERCVRII faltem) LVCIFERVM; Immò & PYROENTA, Indissolubilibus Ligare vinculis. Tum Tertio (vt volunt) loco, (ad SEPTENARIVM nostrū Complēdum Numerum) SOLEM nobis istum exhibere PHILOSOPHORVM. Istorum duorum Theorematum ARCANIS, significandis; Videte, quàm exactè, quàm apertè, nostræ MONADIS HIEROGLYPHICAE, respōdeat ANATOMIA ista.

THEOR. XIII.

		4: ☾ ⋈		
		3: ☾ ☾		
6: ♀ ⋈	2: ⋈ ⋈	☾ ♀ ⋈	4: ⋈ ⋈	♂ ♀ ⋈
		☉ ⋈ ⋈		

TOTIVS
ASTRO-
NOMIÆ
INFERIO
RIS, ANA-
TOMIA
MONADI-
CALIS.

EX SOLE & LVNA, totum hoc pendere Magisterium iam clarè confirmatum est. Huius, etiam Termaximus ille Hermes, nos olim admonuit: Eius Patrem, SOLEM, esse, afferens: LVNAM autem, Matrem: Nutrirì verò Scimus in TERRA LEMNIA. Radijs nimirum LVNARIBVS & SOLARIBVS, Singularem circa Eandem, exercentibus INFLVENTIAM.

THEOR. XV.

SOLIS proinde LVNÆQVE circa Terram Labores, Philoſophis proponimus Conſiderandos. Huius quidem, quo modo, dum in Ariete verſatur SOLARE Iubar: Ipſa tunc in Proximo (ſcilicet Tauri) Signo, Lucis nouã recipiat Dignitatem: EXALTETVRQVE Supra Innatas ſibi vires. Quam (præ alijs notabilem magis) LVMINARIVM, Vicinitatem, Characterem quodam myſtico explicabant veteres: TAVRI, inſignito Nomine. Quam, quidem, LVNÆ eſſe EXALTATIONEM, vſque ab ipſa prima Hominum ætate (inter Aſtronomorum Placita,) memoriæ eſſe proditum, notiſſimum eſt. At Intelligunt Myſterium Illi ſoli, qui abſoluti euafere Myſteriorum Antiſtites. Vt & ſimili ratione, VENERIS eſſe DOMVM, dixere TAVRVM: Caſti nimirum Prolificique CONIVGALIS AMORIS: Sic enim ἡ φύσις, τῇ φύσει τέρεται: Vt Magnus ille OSTANES in Secretiſſimis ſuis Recondidit Myſterijs.

SOLIS verò, qua ratione, Ipſe, poſt Aliquas fui Luminis, admiſſas Eclipſes; MARTIVM Robur accipit: & in eiufdem quoque DOMO (Noſtro ſcilicet Ariete) veluti in ſua Triumphare dicitur EXALTATIONE. Quæ Secretiſſima

Myſteria, noſtra etiam MONAS clariffimè, perfectiffimèq; demonſtrat: TAVRI quidem iſta quæ hic eſt depicta Hieroglyphica figura: & illa MARTIS: quã 12. & 13. Theoremate adduximus: quæ SOLEM Recta in ARIETEM tendentem, indicat. Ex præſenti autem Theoria, Alia noſtræ MONADIS ſefe offert Anatomia Cabaliſtica: cuius iſta eſt vera Artiſicioſaque explicatio. LVNAE, SOLISQVE EXALTATIONES, MEDIANTE ELEMENTORVM SCIENTIA.

Taurus		LVNAE EXAL- TATIO.
Aries		ELEMENTA. SOLIS EXAL- TATIO.

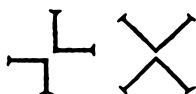
ANNOTATIO.

Duo hic maximopere notanda eſſe Cenſeo: vnũ, quod Tauri Hieroglyphica iſta figura, nobis Græcorum Dipthongum &, exactè repræſentet, Primæ Declinationis, Gignitiuam ſemper ſingularem Terminationem. Secundò, ex apta Metatheſi Locali, dupliciter nobis ALPHA commonſtrat: Circulo & Semicirculo Tangentibus ſolum, vel ſe mutuo (vt hic) ſecãtibus.

THEOR. XVI.

IAm nobis de CRVCE, paucis, ad noſtrum propoſitum, eſt Philoſophandum. CRVX noſtra, licet ex duabus Rectis (vt diximus) & æqualibus illis quidem, confecta ſit: non ſe mutuo tamen in æquales diffecant longitudines. Sed tum æquales, tum inæquales partes, in Myſtica noſtræ Crucis diſtributione, haberi volumus. Innuēntes, in Binarum ita ſectarum poteſtate (eò quòd æqualis ſunt Magnitudinis) CRVCIS quoque Aequilateræ, virtutem latere. Generaliſſimè enim CRVCE, ex æqualibus Rectis, fieri iuſſa; æquali profectò linearum Decuſſatione, eam fieri debere, NATVRAE quædam requirit IVSTITIA. Secundum cuius Iuſtitie Normam, de Aequilatera CRVCE(qualis eſt latini Alphabeti litera vigefima prima) hæc quæ ſequuntur, perpendenda proponemus. CRVCIS, » Rectilineæ, Rectangulæ, & Aequilateræ, Si per commune » ſectionis punctum, & Contrapoſitos angulos, Recta » vbicunque tranſire concipiatur: Ex vtraque parte, ſic » tranſeuntis Rectæ, Crucis factæ partes, ſunt omnino ſimiles & » æquales: Quarum figuræ, eædem ſunt, cum illa Latinorum litera, quæ Vocalium eſſe QVINTA, recepta eſt, & ad QVINARIVM denotandum, apud Antiquiſſimos Latinorum Philoſophos vſitatiffima erat: Idque haud abſurde ab illis ab illis eſſe factum Cenſeo; cùm ſit Denarij noſtri, Conformis Medietas. Ex illius ergo figuræ, Sic duplicatæ (ex hac Hypothetica Crucis diuiſione) proueniētis, ea ratione, qua QVINARIVM vtræque repræſentant(licet erecta altera, Altera autem hic ſit euerſa)Monemur, Radicum Quadratarum hic imitari Multiplicationem Quadratam: (quæ hic mirabiliter in

NVMERVM CIRCVLAREM incidit, fcilicet QVINARIVM) Vnde produci certò conftat, VIGINTI & QVINQVE: (vt & ipfa litera, eft vigefima: & Vocalium Quinta.) Nunc vero alium fitū ipfius CRVCIS æquilateræ confiderabimus: iftum nimirū: qui noſtræ MONADICÆ CRVCIS Situi eft fimilis: Similem autem hic fieri Crucis Diuifionem bipartitā(vt fupra) fupponimus.



Vnde alterius literæ, latini Alphabeti, fe monſtrat etiã geminata figura: erecta vna; euerſa, & auerſa, altera: Que (ex Latinorum vetuſtiſſima conſuetudine)ad QVINQVAGINTA repræſentandum, in vſu eft. Iſtud, inde mihi primò ſtatutum videtur: Eò quòd fit & Illa quidem QVINARII, Nota; ex noſtro Crucis DENARIO, eſſentialiter deſumpta: at eo ſitu Locatæ, quo, omnium Myſteriorum Maximi, ipſa Crux, eft Conſummatiffima, Hieroglyphica Nota: Vnde DENARII Potefſtatem, in ſuà QVINARIA Virtute COMPLECTENS, QVINQVAGENARIO NVMERO tanquam ſuo Partui, gratulatur. O, MI DEVS, QVANTA HAEC MYSTERIA? & Nomen illi, EL. Immò & hac ratione quoque, ipſam Denariam Crucis virtutem reſpicere videtur; quòd Medio Loco, inter primam Alphabeti Literam, & ipſum Crucis Denarium ſit conſtituta: & ab alterutra, ipſa ſit, ordine, Decima. Et cum in CRVCE, duas eiufmodi integrales eſſe partes oſtendimus(Numeralem nunc ſolùm earundem vim Conſiderantes) CENTENARIVM inde excreſcere apertiſſimum eft. At ſi, ex Quadratorum Lege,

Mutuum patiantur Multiplicationem, Bis Mille, Quingenta nobis reddent: Qui huius QVADRATVS, ad prioris Circularis Numeri Quadratum, comparatus: & eidem Applicatus, etiam CENTENARIVM, denuo restituet: vt & ipsa CRVX, secundum Sui DENARII Potentiam, se explicans, CENTVRIO esse agnoscetur: Et tamen cum sit nisi Vnicus ipse CRVCIS Character: Vnum quoque representat: Hic ergo (preter alia notatu dignissima) ab istis CRVCIS Theorijs, Numerare, & Progredi iam sumus edocti ad hunc modum: Vnum, Decem, Centum. DENARIA sic nos Euehente CRVCIS Proportionem.

THEOR. XVII.

VT ex Sexto Theoremate liquere potest, in CRVCE nostra QVATVOR rectos considerari, angulos: Quorum unicuique, QVINARII attribuere significationem, præcedens doceret Theorema: Vno quidem locatis modo: At alterum obtinentibus Situm; Idem Theorema, QVINQVAGENARII Numeri, fieri Hieroglyphicas Notas admittit: Ita, euidentissimum est, CRVCEM, DENARIVM notare vulgariter: Tum in Latini Alphabeti ordine, literam esse vigesimam primam: (Vnde est factum, quod, Sophi, Mecubales, dicti, viginti vnum, per eandem Significabant Literam:) Denique, & Simplicissime considerari posse: vt Vna Nota, esse conspicitur; qualemcunque & quantamcunque aliam habet potestatem. Ex quibus omnibus, optimè Demonstratione Cabalistica concludi posse videmus: CRVCEM nostram, Myftis, DVCENTA, QVINQVAGINTA DVO, mirabili Compendio Significare posse. QVATER enim QVINQVE; QVATER QVINQVAGINTA; DECEN:

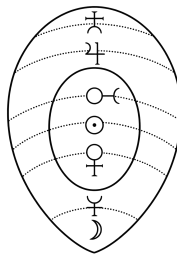
VIGINTI VNVM; & VNVM: DVCENTA QVINQVAGINTA DVO efficiunt. Quem Numerum, duabus adhuc alijs rationibus: ex præmiſſis vt nos elicere poſſimus: ita Cabaliſticis Tyronibus, eundem commendamus eruendum: breuitati ſic Studentes: Eiufdē tamen Magiſtralis Numeri, variam productionem artificioſam, Philoſophorum dignam Iudicantes Conſideratione. Nec vos, aliam, hic, Myſtagogiam Celabo, Memorabilem. CRVCEM noſtram in duas alias literas, ſe Diſtribui Paſſam, Videntes: Si, vt Numeralem earundem virtutem quodam modo perpendimus prius, ita viciffim nunc ILLARVM VERBALEM VIM, CVM IPſA CRVCE, CONFEREMVS, quòd inde Oriatur LVX: VERBVM, Finale & Magiſtrale (ex illa TERNARII, in Vnitate Verbi, Conſpiratione & Conſenſu) cum ſumma Admiratione, Intelligemus.

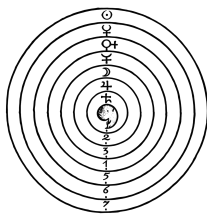
THEOR. XVIII.

EX duodecimo & decimotertio Theorematibus noſtris colligi poteſt, Cæleſtem Aſtronomiam, INFERIORIS eſſe quali Parētem & Magiſtram. Subleuatis ergo in Cælum oculis Cabaliſticis (ex Prædictorū Myſteriorū Theorica Illuminatis) talē ad amuſſim noſtræ MONADIS, conſpiciemus ANATOMIAM: In NATVRÆ LVMINE, VITAQVE ſefe ſic nobis ſemper oftendētem. Et ſuoſte NVTV, Secretiſſima huiuſce Phyſicæ ANALYSEOS Myſteria, apertiſſimè detegentem. OVI autem figuram, iſti COORDINATIONI adhibere: Cæleſtis NVNCII, dum Theoricos, Cæleſtesque Geſtus, ſumus aliquando Contemplati, fuimus edocti. OVALEM enim, Ipſum, in Aethere, ſuo Curſu Figurare Circuitionem, Aſtronomis eſt

notiffimum. Et, cùm Dictum, Sapienti, Sat effe debeat: En nostras huius Cæleftis Confilij Interpretationes (fic Hiéroglyphicè propofitas:) prædictis omnino Conſentaneas? HINC Moniti, diſcant Miſerrimi Alchimiftæ, fuos agnoſcere Errores varios: Quæ ſit Albuminis OVORVM AQVA: QVOD EX VITELLIS OLEVVM. Quæ OVORVM CALX: HINC, Imperitiſſimi illi Impoſtores, cum illorũ Deſperatione, Intelligant: Aliæque his familia, perplura. Hîc PROPORTIONATVM A NATVRA, FERÈ TOTVM HABEMVS. Hoc illud eſt OVVM AQVILINVM, Quod SCARABÆVS, olim diſrupit: Propter INIVRIAM, quã Timidis Brutifq; Hominibus, Illius AVIS Violentia & Crudelitas intulit: Licet ad Scarabei Antrum (Auxilij Implorandi Gratia) aliquibus confugientibus, non inde tamen liberatis: Sed ipſe ſolus Scarabeus, hanc ſibi vindicandam INIVRIAM, modis omnibus, exiſtimans: Vt erat alacri animo, Conſtantique Voluntate paratus, ita, ad id præſtandum, nec Viribus carebat, nec Ingenio: Vnde, varijs Conatibus AQVILAM dum perfequeretur Scarabeus: Subtiliſſima FIMI Arte vſus, Illius tandem (vel in Iouis Gremio depofitũ) OVVM, in TERRAM PRAECIPITARI adeoque DISRVMPI effecit. Et eadem, aliæue ratione Aquilinam tandem totam Speciem, è Terris deleuiſſet Scarabeus, niſi, (malum tantum Præcauens,) Iupiter, effeciſſet: Quo Anni tempore, Aquilæ ſua ſollicitè curât OVA, Nulli vt circumuolitent SCARABEI. Illis tamen Conſulerem, qui iſtius AVIS vexantur Crudelitate, ab ipſis Heliocántharis (qui ita certis Temporum Curriculis latitando viuit) Vtiliſſimam artẽ diſcere: Quibus, iam licet nō faciant ipſi, effet tamen longè gratiſſimũ, ſuis INDICIIS & Signis, de

fuo Inimico, Vindictam fumi poffe. Et hic (O Rex) non Aefopum conari me vt agam, Sed Oedipum, Faterentur, fi adeffent, Illi, quorum Mentēs, ita de Naturæ Summis Fabulari Myfterijs, primò fubiuit. Effe profectò quofdam noui, qui SCARABEI ARTIFICIO, Si haberent DISSOLVTVM AQVILINVM OVVM, CALCEM eiufdem, cum Albumine puro, totoque TEMPERARENT primò. Deinde illud TEMPERAMENTVM, VITELLI liquore toto, artificiofo ordine, oblinirent: voluendo, reuoluendóque: Vt Scarabei fuas conglomerant Pilas. Ita, magna fieret OVI METAMORPHOSIS: Iam fcilicet difparēte, & quafi inuoluto ALBVMINE ipfo (illis multis, veluti Helicis Reuolutionibus factis) in ipfo VITELLINOSO LIQVORE: Cuius Artificij, tale Hieroglyphicum figñũ, NATVRAE haud difplicebit Oeconomis. Sæculis prioribus, multum effe, à grauiffimis, & Antiquiffimis celebratũ Philofophis, tale Artificium, legimus: certiffimum & vtiliffimum. Anaxagoras certè, ex hoc Magifterio, excellentiffimam, Pòft, fecit Medicinam: vt in fuo περὶ τῶν ἐκτροφῶν φυτικῶν libello, libello videre licet. Nihil hic effe extra noſtræ MONADIS virtutem Hieroglyphicam, qui animum iſtis Myſterijs ſincerius applicat, clariffimè perſpiciet.





THEOR. XIX.

Quòd SOL & LVNA, omnibus cæteris Planetis, longè fortius, in inferiora cuncta Elementata Corpora, suas Corporales infundant Vires: Omnium rerum Corporatarū ANALYSIS PYRONOMICA, Effectu demonstrat: LVNAE dum refundunt Aqueum Humorem: SOLISQVE Igneum Liquorem: quibus, Rerum Mortalium Sustētatur CORPVLENTIA TERRESTRIS.

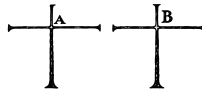
THEOR. XX.

Licet fatis bona ratione Hieroglyphica, supra, demonstrauiamus, ELEMENTA, per Lineas Rectas significari: Hic tamen de CRVCIS nostræ PVNCTO quasi CENTRALI, Exactissimam dabimus Speculationem. In TERNARII nostri Consideratione, nullo modo, Illud Abeffe potest: in eo nostri BINARII Situ. Si enim abeffe posse, Quis (Diuinæ Imperitus Mathefeos) contenderet: Abeffe Supponat. Non erit ergo Reliquus, BINARIVS noster: Sed emerget QVATERNARIVS: Puncti illius Ablatione, Discontinuata Linearum vnitae. At Binarium esse Reliquum, vnà nobiscum Supposuit Aduersarius noster: Erit ergo & BINARIVS, idem, & QVATERNARIVS, eadem consideratione. Quod, τῶν ἀδυνάτων

effe; fatis est Manifestum. Adeffe ergo ex omni Neceffitate, debet illud PVNCTVM, quod cum BINARIO, noftrum Conftituat TERNARIVM: nec Aliud quid eius loco SVBSTITVI poteft. Non tamen eft de Hypoftaticà Proprietate, ipfius BINARII: nec aliquo modo Pars. Quòd non fit Pars, hinc demonftratur. Omnes Lineæ Partes, funt Lineæ. At illud effe PVNCTVM, hypothefis confirmat. Non ergo BINABINARII illius Pars aliqua: Vnde multo minus de Hypoftatica Proprietate Binarij. Proinde NOTANDVM eft maximè, quod & Propriam Habeat HYPOSTASIM: Et nihilò minus tamen, in ipfis noftri BINARII Longitudinibus LINEARIBVS, cõtineatur. Et quia, Sic, VTRISQVE videtur effe COMMVNE; QVANDAM, & IPSVM, BINARII, SECRETAM RECIPERE IMAGINEM cenferi. Vnde; QVATERNARIVM, Hic, DEMONSTRAMVS, IN TERNARIO QVIESCENTEM. Tu, mi Deus, mihi ignofcas obfecro, Si erga tuam nunc Peccauerim Maieftatem, tātum, in Publicis Scriptis, Reuelans, Myfterium. Sed Spero, quòd, Soli, qui funt Digni illud verè Intelligent: Pergamus nunc ad noftræ CRVCIS, illum, quem affignauimus QVATERNARIVM. Vbi an Abeffe illud PVNCTVM poteft, quod IBI Repræfentatur, perpendamus. Mathematica profectò nos docet remoueri poffe. Nam non Solum, EO SEPARATO, RELIQVVS Eft nofter QVATERNARIVS: Sed cùm DISTINCTIOR longè, tum CLARIOR in omnium oculis erit FACTVS. NVLLA SVAE SVBSTANTIALIS PROPORTIONIS RECEDENTE PARTE: SED SVPERFLVO, ET CONFVSIONIS PVNCTO, SIC DAMNATO, REIECTO'QVE. O Omnipotens Diuina Maieftas, QVANTAM TVIS APICIBVS, ET IOTIS, IN TVA DESCRIPTIS, DISPOSITISQVE LEGE INESSE

SAPIENTIAM, ET INEFFABILIVM MYSTERIORVM
 INFINITATEM, CONFITERI COGIMVR MORTALES: SI MAXIMA
 TERRENA SECRETA ET ARCANA, VNIVS ISTIVS PVNCTI, A ME,
 (AT IN TVO LVMINE) LOCATI ET EXAMINATI, INDICIO VARIO,
 EXPLICARI ET FIDELISSIME DEMONSTRARI QVEANT?
 PVNCTI videlicet, in TERNARIO diuino, nullo modo
 SVPERFLVI: AT PVNCTI in QVATVOR ELEMENTORVM REGNO,
 confiderati, FAECVLENTI quidem, CORRVPTIBILIS,
 TENEBRICOSI. O Térque, Quatérque Beatos Illos, qui illud
 TERNARII, (quafi COPVLATIVM) ADIPISCI possunt PVNCTVM:
 & illud QVATERNARII, TETRVM & SVPERFLVVM, AMANDARE
 Tenebrarumq; Relinquere Principi. Sic, ad CLARITATIS
 NIVEAE, & ALBARVM VESTIVM Ornamenta perueniemus, O
 MAXIMILIANE: Quem, Deus, (ista Myftagogia, aut Auftriacæ
 Familiæ aliquem) Maximum, aliquando faciat (vel me
 quidem in Chrifto Dormiente) ad fui Tremendi Nominis
 Honorem: in iftis, Iftis, (Puncti in TERRIS SVPERFLVI,)
 abominandis Tenebris; & vltorius, intollerabilibus. Sed ne
 Ipfe iam Superflua (non apto fcilicet loco) profundam verba,
 intra Propofiti mei Cancellos, actûtum, nunc me recipiam. Et,
 quia, illis Sermonem iam abfoluerim, quorum Oculi in
 eorum Sedent Corde: Nunc mihi ad illos cōuertenda Oratio
 eft, quorum Corda in eorū adhuc promineant oculis. Quæ hoc
 loco diximus, En CRVCIS adfcripta figura, aliquo modo
 representare poteft. Primùm, de PVNCTO, in Binis
 Aequalibus LINEIS (æqualiter & inæqualiter decuffatis)
 NECESSARIO; Veluti hic, ad A. Deinde, ad B (quafi quandam

Puncti superflui ablati, Vacuitatem) distinctas videtis, QVATVOR rectas Lineas: à PVNCTO, prius illis cōmuni, SEPARATAS: Illis, inde, nullo eueniente fui detrimento.



» Ista est via, per quam Nostra MONAS, per Binarium, TERNARIVMQVE progrediens, in QVATERNARIO Purificato, SIBI Vni restituatur, per Aequalitatis Proportionem. (Quodque enim Totum, suis omnibus partibus est Aequale.) Hocque dum fiat, nihil interea Externarum admittit, Nostra MONAS, Vnitatum: Numerorúmque: Cùm ipsa sibi exactissimè Sufficiat: Suis absolutissima Numeris omnibus. In quorum Amplitudinem, tum Magicis diffunditur modis: tum non vulgari, pòst, Artificis Industria, & maximo Ipsius Monadis Emolumento, (in Dignitate & Potentia) ad suam Primam Propriamque Restituitur MATERIAM: interim, quæ ad genuinam hereditariamque suam non Spectant Proportionem, omni modo & diligentia, resectis, reiectisque in æternum Fæcibus.

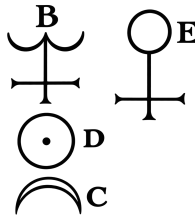
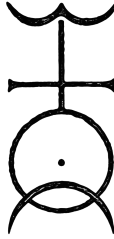
THEOR. XXI.

SI, Quod in nostrę MONADIS Reecessibus, Interius Latebat Inuolutum, effret id quidem in Lucem erutum; cōmutatisque vicibus, eiusdem Partes Primæ, qualique Exteriores, Loco Includebantur Medio, Qualis inde fieret MONADIS

Philosophica Transformatio, Superius Vidistis: Nunc verò, Myfticæ MONADIS, aliam vobis proponemus Localem Commutationē: Partibus illis, vnde SVPERIORVM PLANETARVM, Characteres nostri Hieroglyphici, sese nobis obtulere prius, Sursum hic erectis: eaq; ratione, reliquis quidē deinceps Planetis, eum fingulis Sortientibus Sitū, quē illis Plato adscribere ferè visus est: Si ritè ex Pofitione ista defumantur. In ipso enim Acumine Arietino, Conueniunt Saturnus, Iupiter, Mars: deinde descēdendo, Crux Veneri Mercurioq; inferuit. Sequuntur tandem ipse Sol, & Infima, LVNA. Sed hæc alio sunt ventilanda loco: Nostræ tamen MONADIS hocce nōlui celare Thesauros Philosophicos: Sicque vnam rationem dare cur ita MONADIS mutari Situm, consultum duximus. Sed, alia, quæ in rem vestram esse scio, Videte, Auditeque, de hoc Situ, maiora: paucisque explicanda. Distribuamus igitur MONADEM, (hoc nouo modo Locatam) in Anatomica Membra B.D.C. Vbi, in illo nouo TERNARIO; ipsius D, & C, vel Rusticis quidem, sunt notæ FIGVRÆ. At ille TERTIVS, qui per B designatur, non tam facilè à Cunctis cognosci potest. Nec illud quidem leuiter est considerandum: illas tam notas FORMAS, D, & C; separatas diuersasque ab illo B, ostendere ESSENTIAS: Secundò, quòd istius C, cornua, deorsum, quasi TERRAM versus conuerti cōspiciantur: Et, D illius, ea pars quæ ipsam C, illuminat: versus terram, deorsum Scilicet, respicit: in cuius folius Centro, est Visibile PVNCTVM: verè TERRESTRE. Et Quòd vtraque Denique D & C, ad Inferiora magis loca, hic suum Hieroglyphicum faciūt Indicium, quàm B. Terra autem, Hieroglyphicè,

STABILITATEM, & FIXIONEM notare nobis potest. Qualia ergo
 sint D, & C, inde, concludendum relinquo. Vnde etiam
 Magnum nunc notare SECRETVM, Quisq; potest: de Priore
 SOLE & LVNA, quæ diximus, quo modo hinc Interpretationem
 pleniorē, & maximè necessariam, recipere possunt: Illis
 quidem, vsque in hunc locum, sursum positis: Lunaribusque
 Cornibus sursum eleuatis. Sed de hoc Satis. TERTII nunc illius,
 Iuxta nostræ Hieroglyphicæ Artis Fundamenta examinemus
 NATVRAM. Primò, in Capite gestare videtur LVNAM
 DVPLICEM. Vel Arietem, nostrū, (sed inuersum Mysticè.)
 Deinde Elemētorum habet annexum Hieroglyphicum
 Signum. Quantum ad LVNAM Duplicatam attinet: Sic(iuxta
 Materiam subiectam) explicari potest: DVPLEX LVNÆ
 GRADVS. De gradibus loquimur illis, quales Phyzices Periti,
 QVATVOR tantū inter omnes possint inuenire Creatas
 NATVRAS: Nimirum ESSE, VIVERE, SENTIRE, & INTELLIGERE.
 Primos ergo Duos istorum Gradus, huic ineffe annotantes: Sic
 dicemus: LVNA EXISTENS, VIVA. Vitā verò Quidam per
 Motum definiunt. MOTVS autem Sex sunt notissimæ Species.
 CRVX certè quæ adiūcta est: Elementorum hic requiri Notat
 Artificium. Præterea, in istis nostris Theorijs, vt
 SEMICIRCVLVM, LVNAE esse Hieroglyphicum sæpiissimè
 tradidimus: Ita & Integrum Circulum, SOLEM significare: hic
 autem, duo sunt Semicirculi; Sed SEPARATI (ad commune
 PVNCTVM Copulati tamen) qui, si aptè coniungantur (vt arte
 possunt quidem) SOLAREM nobis Circularemque referre
 possunt Plenitudinem. Ex istis simul consideratis, sic
 Summatim, Hieroglyphicè, nos hanc proferre posse

Sententiam patet. LVNA EXISTENS VIVA, PER ELEMENTORVM TRACTANDA MAGISTERIVM: HABENS POTENTIAM, VT SOLAREM REPRESENTET PLENITVDINEM, SVIS SIMVL ARTE CONNEXIS SEMICIRCVLIS. Compleatur ergo: Fiatq; ille, (quem diximus) CIRCVLVS: vt, per E literam, hic annotauimus. Memores ergo fimus, primò hunc SOLAREM GRADVM, non Natura nobis fuisse obuium, fed ARTIFICIALEM, FACTITIVMQVE iam effe: Et eum quidem, nobis se obtuliffe primo aspectu; & Natura fua, (videlicet in B) fuis Partibus Laxis, Fluxis, diffolutis; non SOLIDÈ in folatam Speciem Compactis. Deinde horum Semicirculorum Semidiametrum, non effe æqualem Semidiametro D & C (nobis ita natorum, & omnibus Notiffimorum) fed Minorem multo. Vnde Clarum eft: non effe tantæ Amplitudinis, iftum B, quantæ funt ipfa D, C. Et hoc bene nobis confirmat E ipfum: opere ifto Circulari, à B, in Speciem E, promotò. Nam inde nobis emergit VENERIS folum Character. Apertum ergo iam fecimus, Hieroglyphicis iftis Syllogifmis: Ex B, non fperandum nobis verum D: Nec fuisse primò veram C, in natura B: Vnde nō fuit VERA, LVNA, viua. De VITA ergo & Motu quoq; iā dubitare potes: an verè & Naturaliter, fic fe habeant: Erunt tamé, vt iam Prudentibus Elucidauimus, ad minus ANALOGICA quidé, OMNIA, quæ fimili(de B)dicuntur Phrafi: vt & fuperius, quæ de C, & D, perfrinximus breuiter, ANALOGICÈ: Ipfi B, cum fuis ELEMENTIS, Propriè conueniunt: Quæ de Arietis etiā Natura adduximus, huic debēt exactè cōuenire: cū eandē illius in fuo capite(licet inuersā)geftet Figurā: vt & Elementorū eadē Nota Myftica, ipfi B adiungitur.



Cùm ex hac tamé Anatomia videmus, quòd ex vnico nostræ MONADIS corpore(tali diffecto arte)ifte nouus prodierit TERNARIVS: Inde, dubitare nō possumus, Eiuscemodi MEMBRA, mutuam inter se amplexura SYMPATHIAM: VNIONEMQVE MONADICAM ABSOLVTISSIMAM, sua quasi sponte, admissura: Ita in istis MEMBRIS, MAGNETICA virtus est vegeta.

Hoc denique annotare libuit,(animi recreandi gratiā:) Quòd ipsum B, nobis, RVSTICAS, tot literas expeditissimè exhibet, quot Puncta, sursum, conspicienda in Capite, & quasi Fronte gerit: istas scilicet tres: vt & alias quasi sex:(Sūmatim auté ter tria)RVDES valde & impolitas, fluxiles volubilesq;: vt, ex Semicirculis, vno vel pluribus, eadé esse factas videtis. Sed Expertorum literatorumque manibus inest firmior Stabiliorque ISTAS FORMANDI LITERAS Ratio. Mysteriorū

infinitaté, hîc ante oculos habui: fed volui cum hòc Ludicro, iftam abrumpere Theoriam. Haud parū tamen me quorundā promoturū Conatus intelligo: Si(priori fuo Myftico Situi, reftitutā noſtra MONADE: Compoſitiſque Artificioſè ſingulis Mēbris)Saltem moneam eoſdem, horterque: accuratius, NVNC eruere, QVIS fuit IGNIS ille ARIETINVS, TRIPLICITATIS PRIMAE. Qvis Illē Aequinoctialis nōſter. Qvis in caufa fuit, quòd SOL EXALTARI poterat SVPRA VVLGAREM SVVM GRADVM: Ceteráque priora, perplura, SECVNDIS SAPIENTIORIBVS PERCVRRERE MEDITATIONIBVS. Sed nos ad alia nunc properantes, digito tantum alijs iter indicare, (cui inſiſtere debeant) non amicè ſolùm, fed etiam fideliffimè volumus: Myſteriorum (vt diximus) aliorum tacentes tamen infinitatem Conſpicuam.

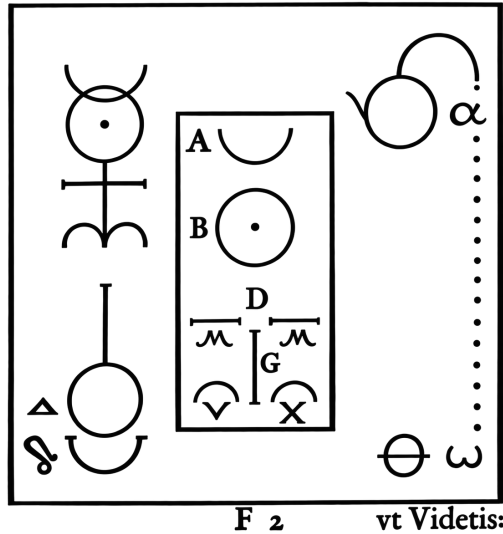


THEOR. XXII.

NOndum noſtræ MONADIS eſſe exhausta Myſteria, facilè liquebit. Si ſecretiora quædam ARTIS SANCTÆ Vaſa (omnino Cabaliſtica illa quidem) Solis Initiatis Reuelanda; ex eiufdem MONADIS officina cautè deſumpta, Veſtræ Serenitati Regiæ, nunc exhibuerim ſpectanda. OMNI ergo NEXV noſtræ MONADIS Sapienter DISSOLVTO, ſingulis partibus (diſtinctionis gratia) literales addamus Notas: prout hic factum videtis. Monemus ergo, α , eſſe Vas quoddā Artificiale, ex A & B: cùm (vtriſque communi, & iam Maniſtato

SEMIDIAMETRO) ipfa quidem M, factum: Et, ab Alphabeti Græci, Prima, hæc litera, folâ partium locali Metathefi, diuerfum: vt Videtis: Ex Recta enim, Circulo & Semicirculo, Verà illius, Myfticâque iâ nos primi docemus, Symmetriam (licet fupra etiâ monuimus ex Circulo & Semicirculo eandē fieri poffe: omnia tamen in idē recidunt propofitū Myfticum) At, λ, & δ: Primū quidem, aliorū funt Vaforum quafi Imagines: (λ, quidem VITREI: δ autē, Terrei.) Sed, fecūdo in loco, λ, & δ, nos memores reddere poffunt, cuiufdam Piftilli & Mortarij, ex Materia (verè) tali præparandorum, Vt cum eifdem Margaritas Artificiales non perforatas, Laminas chryftallinas, Beryllinaſq̃: Chryſolitos, Rubinos deinde pretioſos: Carbunculos & alios Rariſſimos Lapides Artificiales in Pulueres ſubtiliſſimos Conteramus. Denique quod cum ω notatum videtis, Vaſculum eſt, Myſteriorum Plenifſimum: & ab ipſa Vltima Alphabeti Græci litera, (ad fuam primam inſtitutam Myſtagogiam nunc reſtituta) vel ſola partium manifeſta Metathefi locali diſcrepās: ex duobus & illa quoque conſtante Semicirculis. De Vulgaribus præterea Neceſſarijs Vaforum, tum figuris, tum (vnde fieri debent) Materijs, non eſt neceſſe hoc loco, vt verba faciamus. Hoc tamen erit conſiderandum, α, fui Muneris obeundi captare Occaſionem, ex Secretiſſimo breuiſſimoque Spiraculi ARTIFICIO: Et (המלח או Tyronibus אחד ממעל נבוא liroVnium OPERIS expeditiſſimum eliciet Primordiale Specimen; Interim dū SVBTILIORA Præparandi, artificioſior illis

innotefcat Via. At in λ, vitreo (In præcipui fui officij functione;) Aër omnis externus, Ventuſque damnum adferret magnum.



ω, autem, OMNIVM eſt HORARVM HOMO:

Πόρισμα.

Τῆς ἱερᾶς, Τέχνης, Quis iam non poteſt ſubodorari, ſuauiſſimos & ſaluberrimos Fructus: vel ex iſtarum (dico) duarum tantum literarum enaſcentes Myſterio? Quorum aliquos quaſi in ſpeculo videndos, propius aliquantulum ex noſtris HESPERIDVM HORTIS adducemus: Nihil, extra noſtram MONADEM, in mediũ ferentes. Ipſa enim quæ in Alpha

apparet Recta Linea, omologa illi est, ex postremæ Anatomix, Crucis parte ea, quæ Litera M, notatur: reliqua etiam, inde patere potest, vnde huc veniant.

	Existens ante Elementa.	Adam Mortalis Mafculus & Fœmina.	Mortificans	Adumbratus.	Natus in Stabulo.
	Elementaris economia.	Elementalis Genealogic Confumatio.	Crux.	Crux.	Holocauftum in Cruce
	Existens post Elementa.	A D A M I M M O R T A L I S.	Vivificans.	Manifestifimus.	Reḡ Reḡum Ubique.
Conceptus Singulari Influentia.	Potentia Semen.	Creatio Hyles.	Matrimonium Tetrefec.	Principium	
Paffus & Sepultus.	המורה Virus Denaria.	Depuratio Elemental.	Crucis Martyriū.	Medium.	
Refurgens, propria virtute.	Gloria Triiuphus.	Transformatio.	Matrimonium Divinum.	Finis,	

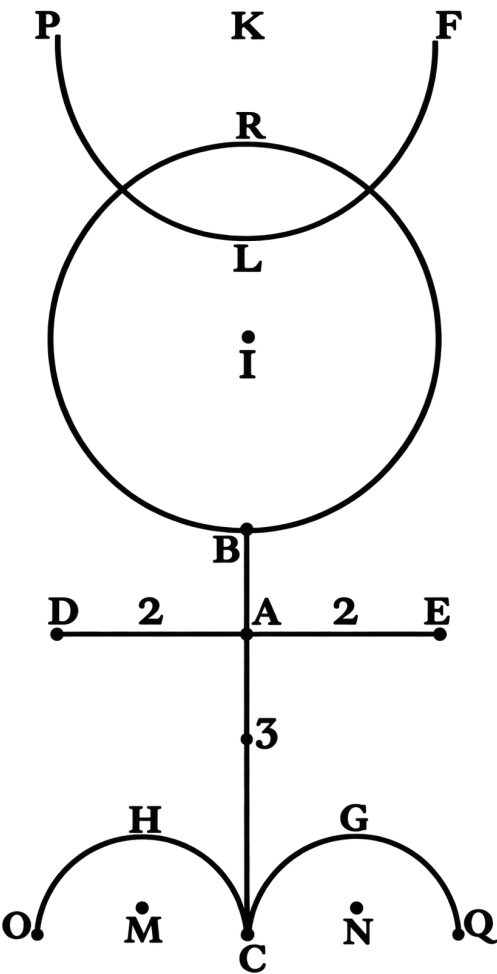
His paucis, tales me scio non ἀφορμὰς solū, sed Apodixes dare illis, quibus Igneus intus viget gliscitque Vigor, & cœlestis Origo: vt facile iam magno Democrito aurem præbeant: τὸ τῆς Τύχης prædicenti ῥεὔμα, ᾧ πάντος μόχθου λυτήριον κατορθοῦντα βουλομένοις, non Μωρίαν esse hoc Dogma, sed ,, Μυστηρίων & Arcanum: vt & illi, qui asseruit, quòδ λόγῳ δημιουργῶ κόσμος μεθοδεύεται: ἵνα ὁ θεόφρων κῆ ὁ θεογενῆς ἄνθρωπος, διὰ τῆς ἀληθείας ἐργασίας: καὶ θεολογικῶν, καὶ μυστικῶν λόγων μαθῇ.

THEOR. XXIII.

Symmetrias, iam, in nostræ MONADIS Constructione Hieroglyphica, à nobis obseruatas: & ab illis, qui in Annulis, Sigillifûe eandem gestare, vel aliter habere, gratū erit, obseruandas: accuratè annotatas hic exhibemus. In Nomine IESV CHRISTI, pro nobis CRVCI affixi (cuius Spiritus celeriter hæc per me Scribentis, Calamum tantū, esse Me, & Opto, & Spero.) Ex ELEMENTORVM nostræ CRVCE, omnes istas nunc petemus Menfuras. Vel hac quidem (iuxta PROPOSITI ARGVMENTI MATERIAM) ratione: Quòd, sub Cælo LVNAE, quidquid suæ Generationis capit Exordiū, vel ex QVATVOR Elementis est coagmentatum: vel Elementaris ipsa quidem est ESSENTIA: Idque modis varijs, non Vulgariter cognitis. Et quia in nulla re Creatæ, Elementa ipsa, in Aequali sunt Proportione, vel virtute: Arte tamen ad Aequalitatē, in quibusdam (vt Sophi norunt) rebus, reduci possunt: in CRVCE nostræ, Aequales & non Aequales constituimus partes. Quòd, alia ratione, Idem & Diuersum: siue Vnum & Plura, nominare possumus: CRVCIS æquilateræ, (vt supra monuimus) in Secreto, admittentes Proprietatem. At, Si SYMMETRIARVM hîc positarū, rationes (quas tenemus) singulas, in medium adduceremus: vel aliter, quàm (Sapientibus) abundè fatis, per totum fecimus opusculum, demonstraremus causas: Propositi nostri, Limites, nobis, haud temerè præscriptos, transfiliremus.

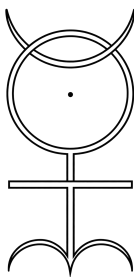
ACcepto, in plano, Puncto aliquo: Veluti A: per idem, Vtrinque;
 ducatur Recta fatis longa: quæ fit C, A, K. & super lineam K, C,
 à Puncto A, erigatur Perpendicularis: Vtrinque, ad
 fufficientem producta Lōgitudinem (in Infinitum, folent
 dicere Geometræ; bene, incommoda præcauentes) Quæ
 admittatur effe D A E. Iam in A K: accipiat Punctum, vbi
 libet: & fit B. Habita primum nunc A,B, (noſtri ſcilicet operis
 cōmuni Menſura) huius, Tripla capiat, ab A verſus C: &
 ponatur effe A C. Ipſius A B, Dupla fiat A E. Et Dupla ipſius A
 B, fit A D. Ita quòd tota D E, fit ipſius A B, Quadrupla. Sic ergo
 noſtram CRVCEM ELEMENTALEM cōfecimus. Ex A B, A C A D,
 & A E, Linearum Scilicet QVATERNARIO. Nunc, ex B K,
 refecetur recta, æqualis ipſi A D: & fit B I. Centro I, &
 Interuallo I B, deſcribatur Circulus: qui fit B R: ſecans rectā A
 K in pūcto R. A puncto R, verſus K, reſcindatur recta æqualis
 ipſi A B; & fit R K. Ad punctū K, educatur vtrinque, (ad
 angulos rectos, cum ipſa A K) Sufficientis longitudinis linea
 recta: quæ fit P,K,F. Ab ipſo K, puncto, verſus F, refecetur
 recta, ipſi A D æqualis: Et fit K, F. Centro deinde K, &
 Interuallo K F: deſcribatur Semicirculus F, L, P, ita quòd F, K,
 P, fit eiufdem Diameter: Tandem ad punctum C, ipſi rectæ A,
 C, ducatur Perpendicularis, vtrinque, ad longitudinem
 fufficientem extenſa: & fit O,E; Q: Poſteà, ex linea C, O, & ad
 punctum C, accipiat Recta, æqualis A,B, lineæ: Et fit C, M.
 Centro M, & interſtitio M, C, deſcribatur Semicirculus C,H,O,
 cuius Diameter fit C,M,O. Et ſimili denique ratione, ex C, Q,
 recta, & ad Punctum C, refecetur linea æqualis ipſi A, B: & fit
 C, N. Centro igitur N, & longitudine N, C, fiat Semicirculus, C,

G, Q: Cuius, C N Q fit Diameter. Iam, Afferimus requifitas
 omnes, in noſtra MONADE, SYMMETRIAS, explicatas,
 deſcriptasq̃ue eſſe.



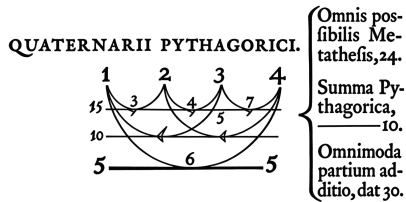
Monere tamen Mechanicum libet: C,K, totam lineam, nouem effe talium partium, qualiũ, noſtra FVNDAMENTALIS, A B, vna eſt. Vnde alia via, ille ad hoc idem opus abſoluendũ accedere poteſt. Deinde Diametros, Semidiametrosque omnes, obſcuris hic (vt loquuntur Mechanici) lineis deſignari debere. Nec vllum viſibile relinquendum CENTRVM: excepto Centro Solari: quod, hic, litera I, notatum videt. Literasque adiungẽdas nullas. Tum ad Ornatum, (non Neceſſitatem aliquam Myſticam à nobis ea ratione, iam conſiderandã) Peripheriæ Solari, Latitudinem Superficialem (intrinsicus parallelo vno deſcripto) Mechanicus adijcere poteſt. (Parallelorum vero diſtãtia, per quartam quintãmue partem, A, B, vel circiter, fieri poteſt.) Lunari autem, illam tribuere Speciem, quæ ſolet Prima, poſt ſuã cum Sole Coniunctionem, in Cælo Apparere: videlicet Corniculata admodum. Quod fiet, ſi à K puncto, verſus R, accipiatur illa, (quam diximus) Quarta, quintæue pars lineæ A, B: & ſuper eius lineæ fine, tanquam Centro, Semidiametro verò Lunari, trahatur iſta ſecunda Peripheriæ pars: ad vtrumque prioris Semicirculi contactum nitidum. Simile quid ad M, & N, puncta, fieri poteſt: erectis ibi Perpendicularibus: in quibus pars, ipſius A B, ſexta, vel minor accipiatur: vbi, facto Centro, prioribus autem M, C, & N, C, Semidiametris, ducatur extrinſecus, illi ſecundi, quaſi Semicirculi. Per ipſas denique, noſtræ Crucis Rectas, vtrinq; poſſunt Parallelæ protrahi; à medijs per octauam, vel decimam partẽ ipſius A,B, diſtantes: Ita vt noſtra CRVX, ex QVATVOR Superficiebus, quaſi Linearib⁹, ea ratione cõficiatur: quarum latitudo, fit quarta vel quinta pars ipſius A

B, rectæ. Hæc Ornamenta, appofita figura, volui aliquo modo adumbrare. Quæ omnia, vnufquifque; pro fui animi fententia, facere poteft: modò interea, noftris Myfticis SYMMETRIIS, nulla (vel minima) inferatur Iniuria: Ne, ea quidem negligentia, temporis tandem progrefſu, verarum iftarum (& maximè neceffariarum) Commenfurationũ Hieroglyphicarum perturbetur, pereatũe Difciplina noua: longè amplior Maiorq̃ue quàm hoc libello, eandem vel potuimus, vel voluimus quidem explicare. Vt Temporis Filia, DEI NVTV, docebit VERITAS.



AT, quæ cuius effe obuia poſſunt, in iſtis noſtræ MONADIS Symmetrijs ſefe exercenti, Methodicè iam quædã, ob oculos ponemus. Primũ quidem ordientes, à noſtræ CRVCIS Linearum QVATERNARIO: eo habito reſpectu, quo, QVATVOR effe Lineas, ſimpliciter enuntiare, quis poteſt. Deinde de Earundem linearum QVATERNARIO: proũt peculiarem, Myſticamque, alio modò, habêt partitionem, & rationem. Tertiò, Numeris, quos vel iſto loco, vel ex alijs, per totũ libellum, Theorijs, artiſcioſè elicuimus, vtilia quædam à Deo in NATVRA, effe deſtinata Officia, nonnullis monſtrabimus

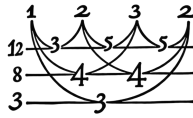
exemplis: aliáque opportunis inferemus locis: quæ fructum
haud exiguum ferent, probè intellecta: hæcque breuiffimè
abfoluemus.



Noſter Metatheſeos Canon.

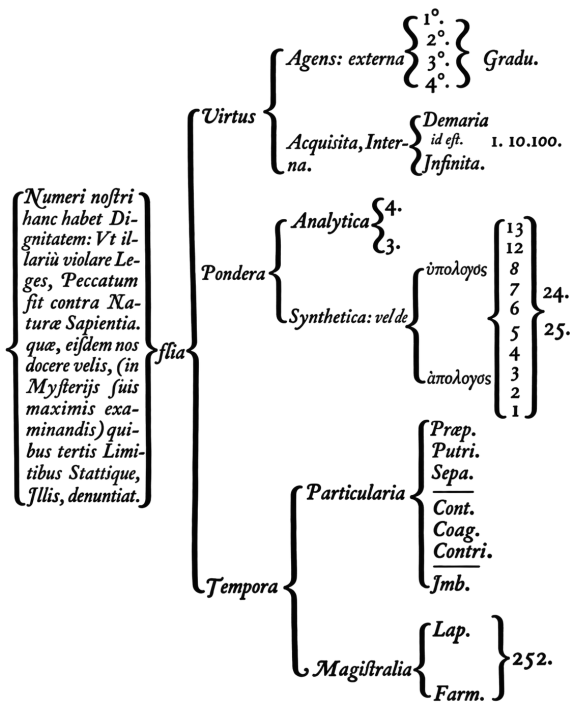
Naturali ordine, à Prima Monade, deſcriptis quotcunq;
Numeris: Si à Primo ad Vltimum, fiat Continuata
multiplicatio: vt, Primi in Secundum: producti in Tertium:
illiufque Producti in Quartum: ſimilíque modò ad vltimũ:
Productum vltimum, omnem Poſſibilẽ Metatheſim in illis tot
locis, determinat. Parique ratione, in quibuſcunque, tot
diuerſis rebus: Hanc ego Operationem, tibi (O R E X)
plurimũ Commendo: tum in omni Naturæ examinatione,
tum in alijs Reipub. Negotijs vtiliſſimã. hac ego in
Hebræorum Tziruph (ſiue Thmura) cum maxima voluptate,
vti ſoleo.

QVATERNARIJ ARTIFICIALIS.



Continua-
ta multipli-
catio, — dat — 12. }
Simplex }
additio, } 8. }
— dat } 7. }
Omnimodæ }
partium ad- }
ditionis, Sum- }
ma — est — 24, }
Omni pos-
sibili Me-
tathesi
Qvater-
narij, Ae-
qualis
Quæ auri
physicam
24 Karatæ
determi-
nat Sani-
tatem, &
Bonitatem
Summam:
Supra ter-
ram dum
habetur,
per se.

NON sum Equidem Nescius, perplures alios, ex QVATERNARIJ, Arithmetica Virtute, & FORMALITATE, in lucem adferri potuisse Numeros. Sed qui ISTIS, Naturæ euolui, illustrarique obscuritatem magnum, nonprehenderit: maiori eorum multitudine, obtundi suum, non acui, sentiret ingenium. Nostri ergo Numeris. (VT sumus polliciti) quantum in fit Auctoritatis, in ELEMENTIS PONDERANDIS, in TEMPORVM MENSVRIS definiendis, Denique in Rerum Potestati & Virtuti, certis præscribendis GRADIBVS, ex sequentibus, id perpendendum exhibemus Schematibus.



OCTOMARIUS
noſtes Circeſ

Animi quorum inſignia. Deur-
poſiti. Proportionis. explicatio.

GLYPHICA. HORIZON AETERNITATIS.

27

8	☀ METAMORPHOSIS CONSUMMATA. ☾			4
7				3
6				2
5				1.
HORIZON TEMPORIS				
4	Ignis	1000.	☿ ☾ 24	7
3	Aëris	100.		6
2	Aquæ	10.		5
1	Terræ Pugilis	1.		4 3 3

QVATERNARIUS: quo Numero. MONAS noſtræ SABBATIZAT: ARTIS MARVM AEQVE vimam noſtra PO-TESTATIM.			
REGNUM Compoſitiſſimus. Animæ	3	Anthrax	24-25.
	2	Citrinitas	
	2	Serenitas Chryſtallina	12-13.
	1	Tenebræ	



Ex istis Schematibus, plura elici possunt: (si penitus confiderentur) quàm apertis par est proferre verbis. Hoc tamen præ ceteris monemus singulare vnum, (à nobis etiam Primis vnà cum tota hac noua euulgatum arte) Rationem hic in medio esse positam, ob quam, QVATERNARIVS, vel DENARIVS, Numerationibus finem imponit quendam: eamque causam quam attulere Maiores nostri, non fuisse absolutam, exactamque asserimus: sed istam, quam nunc narrabimus.

Postquam ista MONAS, est sibi integrè, plenèque Physicèque Restituta, (tum quidem est MONAS, VNITISSIMA, Magorumque iudicata VNITAS) neq; in NATVRÆ, neque vllius ARTIS est potestate, EANDEM SÆPIVS QVAM QVATER, per Supercælestes Reuolutiones, ad Progressum vllum, MOTVMVE faciendum impellere: (Ac inde progignitur Ille,

- » quem nos, ob eminētiam suam, sic notari volūmus,)
 - » Idque ea de causa, quod nec in Elementalī mundo,
 - » nec Cælesti, nec SVPERCÆLESTI, sit aliqua
 - » Potestas, CREATA INFLVENTIALIS: Qua,
 - » tunc, non fuerit absolutissimè Ditata & Dotata.

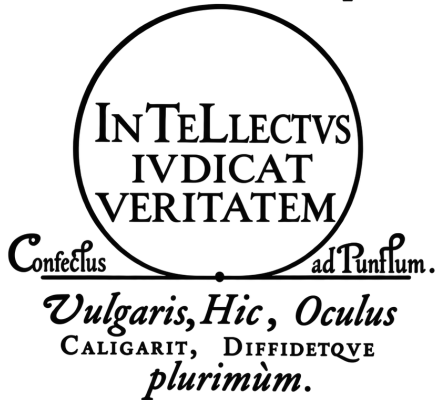
Cuius, hunc verum Effectum, QVATVOR simul (olim) Philosophantes Clarissimi Viri, Opere sunt consecuti: Vnde, diu, Maximo Rei Miraculo Attoniti, Tandem ad Dei Opt.Max. Canendas, prædicandasque Laudes, se totos, deinceps conuertebant: Qui, ea ratione, illis, tantam Sapientiam, & super CREATVRAS cæteras, Potentiam, Imperiumque fuisset Largitus amplissimum.

THEOR. XXIII.

VT, nostrum huius Libelli Exordiū, à Puncto, Recta, Circuloque
Cœpimus: Sicque ex nostro MONADICO PVNCTO, LINEAREM
nostrorū ELEMENTORVM Effluxionem Extremam, in
Circulum Circumduximus, Analogum ferè, ipsi Aequinoctiali,
qui Horis 24, suā Conficit Circuitionem: ITA, nunc tandem,
QVATERNARII OMNIMODAM METATHESIM; (Numero
definitam, 24.) METAMORPHOSIMQVE, hac nostra Vigesima
QVARTA Confummabimus, Terminabimusque Theoria: Ad
HONOREM, GLORIAMQVE eius: QVI, (Teste, Myfteriorum
Diuinorum Archipræfule, Ioanne: in QVARTI Apocalypseos
Capitis, parte QVARTA, VLTIMÁQVE) in Throno Sedet: In Cuius
MEDIO CIRCVITVQVE, Animalia QVATVOR (singula ALAS SEX
habentia) Sine requie, DIE ac NOCTE, dicunt: Sanctus,
Sanctus, Sanctus Dominus Deus Omnipotens: QVI Erat: & QVI
Eft: & QVI venturus Eft: QVEM etiam, ex 24 Sedilibus, in
CIRCVITV positis, SENIORES 24, procidentes (AVREIS SVIS
ABIECTIS CORONIS) adorant; dicentes: Dignus es Domine
accipere GLORIAM & HONOREM, & VIRTVTEM: QVIA, TV,
CREASTI OMNIA: Et propter VOLVNTATEM TVAM SVNT: ET
CREATA SVNT. AMEN, DICIT LITERA QVARTA, Δ:

*Cui, D E V S, Voluntatem Ha-
bilitatemque dedit, Diuinum
hoc Myſterium, aternis Sic con-
ſignare Literarum Monimen-
tis : Laboresq, hoſce Suos, pla-
cidiffimè abſoluere, Ianna-
rij 25: die eiſdem 13,
Incubatos:*

An. 1 5 6 4. Antwerpiæ.



ANTVERPIÆ EXCVDEBAT GVLIELMVS SILVIVS, REGIVS
TYPOGRAPHVS: PRIDIE CALEND. APRILIS. AN. 1564.

